

[Finansministeren.]

udtaler sig derom. Der var jo ikke Tale om Ekstra-Kontingenterne, dengang der var Tale om de 60 Mill. Kr. Det drejede sig om, at Danmark ikke aftog Varerne saa hurtigt, som Tyskland ønskede det, og derfor opstod den saakaldte Valutapukkel. For at faa den bragt ned sagde man: Vi kan søge at aftage et bestemt Kvantum Varer hurtigere, end det ellers vilde ske. Og der blev da sagt til Handelen, at de, der ønskede at være med, kunde indgive Tilbud, og at der kunde stilles 25 Mill. Kr. til Raadighed. Varerne skulde aftages inden Udgangen af September Maaned og være betalt omtrent ved Bestillingen. (*Landbrugsministeren* [Bording]: August Maaned). Ja, det var i August Maaned, de skulde aftages inden 1. September.

Hvorledes var de Tilbud fra Handels Side? spørger jeg saa det ærede Medlem Hr. Brorsen; laa der Tilbud fra Handelen om, at man vilde tage for 60 Mill. Kr. Varer inden 1. September og betale dem inden den Tid? Nej, det gjorde der ikke, og Formaalet var altsaa dette, at man hurtigt skulde tage Varer og betale Varerne med det samme. Der forelaa ikke Tilbud for mere end de 25 Mill. Kr. Og hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen spurgte sine Partifæller, om de ønskede, man skulde sige: Værsaagod, tag bare Varer væk fra Tyskland uden at tage andre Hensyn, vilde han faa det Svar, at det ønskede man ikke, fordi man ikke ønskede, at der skulde købes flere Varer i Tyskland, end man kunde faa solgt Varer heroppe fra Danmark.

Derfor blev der kun aftaget Varer for de 25 Mill. Kr., og det ærede Medlem ved ogsaa, at hvis man dengang havde taget imod Tilbudet paa de 60 Mill. Kr., havde det ikke forandret det mindste i Forholdet, idet disse 60 Mill. Kr. Vareattester skulde have været afdraget paa den almindelige Udlevering pr. 1. September, og det ærede Medlems Partifæller ønskede jo ikke, der skulde ske nogen Forandring i saa Henseende. Det var, hvad Hovedkontingenterne angaar. Der var altsaa ikke sket nogen Forrykning i det, selv om man havde taget imod Tilbudet paa de 60 Mill. Kr., Pukkelen var ikke gaaet stærkere ned, men til 1. September vilde den store Del af Handelsstanden, som ikke var med, være kommet til at nøjes med 40 Mill. Kr., medens der nu blev 75 Mill. Kr. til Raadighed. Det er Forholdet om den Ting. Jeg synes ikke, man kan staa op her og sige, at Sagen var klar, hvis man havde taget imod det Tilbud fra Handelen, som for øvrigt ikke

forelaa paa den Maade, det ærede Medlem Hr. Brorsen siger.

Senere kom saa Spørgsmaalet om Tillægskontingenterne, og der var tilbudt forskellige Varer, som man afviste fra Tysklands Side. For at faa disse Tillægskontingenter var det nødvendigt at gaa til denne Kulhandel, hvor Venstre, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen saa træffende har skildret, indtog den heltmodige Stilling, at de sagde: vi vil ikke modsætte os, at man laver denne Handel, for at Landbruget kan faa solgt sine Varer — og derefter gik ud i Landet og angreb Regeringspartierne paa det stærkeste, fordi de havde foretaget denne Handel for at faa afsat de Varer, som her var Tale om. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i, at den Optræden er hverken modig, mandig eller Venstre værdig.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Rager nøjedes med at konstatere og dokumentere, at der fra Grosserer-Societetets Komité var afgivet ufyldstgørende Oplysninger om Krav om den Import, der skulde finde Sted her til Lands. Det var kedeligt, at det ærede Medlem ikke samtidig konstaterede og dokumenterede, hvor det ærede Medlem paa det paagældende Tidspunkt havde faaet de Oplysninger fra. Jeg henstiller til det ærede Medlem at gøre dette. (*Rager:* Var mine Oplysninger rigtige?). Det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, hvor det ærede Medlem har faaet Oplysningerne, og at det ærede Medlem under dette Lovforslags Behandling her i Folketinget som sit Partis Ordfører staa op og anbefaler Lovforslaget, samtidig med at det ærede Medlem beklager sig over, at der ifølge de Oplysninger, det ærede Medlem er kommet i Besiddelse af fra Grosserer-Societetets Komité, ikke er forlangt indført tilstrækkelig Varer til det ærede Medlems Branche. Det er det, der er Kendsgerningen.

Maa jeg saa uden i øvrigt at ville blande mig i Forholdet mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Brorsen, sige, at da der fra Valutakontorets Side blev krævet af Handelen, at man skulde indføre Varer hurtigt fra Tyskland, blev det krævet, at det skulde gøres paa to særskilte Slags Blanketter, henholdsvis Blanketter til Indførsel og Betaling i August og til Indførsel og Betaling i September. Det er en Kends-